

SENTINȚA CIVILĂ NR. 169/2018

Sedința din Camera de Consiliu din 14 februarie 2018

Instanța constituită din:

Președinte: Debreni Cristian Desideriu

Grefier: Rus Corina-Maria

S-a luat în examinare cauza civilă formulată de reclamanta **reclamantul Consiliul de Mediere**, în contradictoriu cu **pârâta**; având ca obiect cerere de valoare redusă.

La apelul nominal făcut în camera de consiliu nu a răspuns nimeni.

Procedura este legal îndeplinită.

Se expune referatul cauzei de către grefierul de sedință, după care instanța verificându-și din oficiu competența, constată că este competentă general, material și teritorial să judece cauza, potrivit art. 113, alin.3 C.proc.civ.

Se constată că la data de 26.01.2018 pârâta a depus prin biroul de registratură al acestei instanțe dovada efectuării plății facturii nr.4620/02.11.2016 în sumă totală de 611,98 lei reprezentând taxa anuală profesională pe anul 2014, 2015 și 2016 .

Cererea este legal timbrată cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 50 lei, potrivit art. 6 alin. 1 teza I din OUG nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.

Instanța, în temeiul art. 258 alin. 1 C.proc.civ. raportat la art. 255 alin. 1 C.proc.civ., încuviințează proba cu înscrisurile depuse la dosar pentru reclamantă, ca fiind pertinentă, concludentă și utilă soluționării prezentei cauze.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, instanța, în baza art. 244 alin. 1 C.proc.civ., constată încheiată etapa cercetării judecătorești și reține cauza spre soluționare.

INSTANȚA,

Deliberând asupra cauzei civile de față, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la data de 14.12.2017, reclamantul **Consiliul de Mediere**, C.U.I. R 21500343, cu sediul în București, Șoes. Nicolae Titulescu, nr. 88 B, sector 1 a solicitat în contradictoriu cu **pârâta** domiciliată în

ca prin hotărârea ce se va pronunța, să dispună obligarea pârâtei la plata sumei de 608,33 lei reprezentând taxa anuală profesională pe anul 2014 parțială, în valoare de 283,33 lei, taxa anuală profesională pe anul 2015, în valoare de 300 lei și taxa anuală profesională pe anul 2016, în valoare de 25 lei, cu cheltuieli de judecată.

În fapt, în motivarea cererii, reclamanta arată că prin Hotărârea Consiliului de mediere nr.196 din 25.02.2012, la art.5 s-a stabilit că „Taxa anuală profesională s-a stabilit în cuantum de 300 lei și se datorează de către toți mediatorii autorizați și înscrși în Tabloul mediatorilor conform Legii nr.192/2006, iar mediatorii suspendați datorează o taxă anuală profesională de 100 lei.

Potrivit art.17 alin. 2 din Legea nr.196/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator cu modificările și completările ulterioare, Consiliul de mediere se organizează și funcționează potrivit prevederilor legii, precum și ale regulamentului său de organizare și funcționare, iar potrivit art. 19 alin. 4 din aceeași lege, în exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul de mediere adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor care îl compun.

De asemenea, conform art.9 din regulamentul de Organizare și Funcționare a Consiliului de Mediere, aprobat prin Hotărârea nr.5 din 13 mai 2017, consiliul își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din următoarele surse de venituri : a) taxe provenind din autorizarea mediatorilor; b) taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator.

Astfel, potrivit dispozițiilor prevăzute de regulamentul de Organizare și Funcționare precizate mai sus, Consiliul de mediere a emis hotărârile cu privire la taxe, hotărâri legale ce se afla în vigoare, hotărâri pe care le-a depus ca probe în prezenta cauză, obligatorii pentru fiecare mediator autorizat.

De asemenea a precizat că pârâta și-a luat angajamentul de a respecta hotărârile Consiliului de mediere încă de la completarea cererii de autorizare precum și a actului de constituire a biroului de mediator.

În drept a invocat disp.art.1025 Npc precum și celelalte temeuri arătate în cerere.

În probațiune a solicitat administrarea probei cu înscrisurile depuse la dosar, respectiv: copie facturi f.6, coie sentința nr.100/CA/2017-P.I./14.07.2017 din dosar nr.69/35/2017 a Curții de Apel Oradea-Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal f.7-23, copie filă de comunicare f.24, copie sentința civilă nr.6863/21.09.2017 pronunțată în dosar nr.7356/299/2017 al Judecătorei Sectorului 1 București f.25-26, copie delegație f.27, copie decizie f.28, copie hotărâre din 20.03.2015 f.29, copie tabel-taxa percepute de Consiliul de mediere începând cu anul 2012 conform Hotărârilor nr.196 și 197 din 25.02.2012, hotărârea nr.723 din 23.02.2013 f.30-31,, copie hotărâre nr.30/08.08.2016 f.32-33, copie hotărârea nr.04/19.02.2016 f.34-36, copie hotărârea nr.196/25.02.2012 f.37-38, copie decizia nr.946/28.02.2011 f.39-40, copie hotărârea nr.644/18.06.2010 f.41, copie hotărârea nr.1309/14.12.2008 f.42-43, copie hotărârea nr.1307/14.12.2008 f.44-45, copie hotărârea nr.15/13.04.2016 f.46, copie hotărârea nr.196/25.02.2012 f.47-48, copie hotărârea nr.20/31.05.2014 f.49, copie act de înființare Birou de Mediator f.50, copie certificat de înregistrare fiscală f.51, copie hotărârea nr.2635/16.09.2011 f.52, chitanța de plată a taxei judiciare de timbru f.6, chitanța de plată a de bitului f.70 dosar.

Cererea a fost legal timbrată cu taxă judiciară de timbru în cuantum de 50 lei, conform art. 6 alin. 1 din O.U.G. nr. 80/20013 (f. 4).

În cursul cercetării judecătorești, instanța a încuviințat și a administrat proba cu înscrisurile depuse la dosar.

În urma comunicării cererii cu pârâta, aceasta din urmă a făcut dovada achitării la data de 11.01.2018 a sumelor restante, sens în care reclamanta a precizat că solicită doar cheltuielile de judecată.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Starea de fapt :

În urma comunicării cererii cu pârâta, aceasta a achitat debitul principal dar nu și cheltuielile de judecată avansate de către reclamantă, sens în care reclamanta a precizat că își menține cererea de obligare a pârâtei la plata lor.

Dispozițiile legale incidente în cauză :

Potrivit art. 192, al. 1 C.pr.civ., pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime, orice persoană se poate adresa justiției prin sesizarea instanței competente cu o cerere de chemare în judecată. În cazurile anume prevăzute de lege, sesizarea instanței poate fi făcută și de alte persoane sau organe.

Potrivit art. 32, al.1, lit. d C.pr.civ., orice cerere poate fi formulată și susținută numai dacă autorul acesteia justifică un interes.

Potrivit art. 33 C.pr.civ., interesul trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual. Cu toate acestea, chiar dacă interesul nu este născut și actual, se poate formula o cerere cu scopul de a preveni încălcarea unui drept subiectiv amenințat sau pentru a preîntâmpina producerea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara.

Î.C.C.J. a statuat, prin decizie de speță, că achitarea sumelor datorare pe parcursul procesului, lipsește cererea de interes și nu de obiectul ei, întrucât interesul trebuie să subziste nu doar la începutul procesului, ci pe tot parcursul soluționării acestuia (secția contencios, d.c. nr. 2690/2014).

Potrivit art. 453, al.1 C.pr.civ., partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părții care a câștigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată.

Potrivit art. 454 C.pr.civ., pârâatul care a recunoscut, la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate, pretențiile reclamantului nu va putea fi obligat la plata cheltuielilor de judecată, cu excepția cazului în care, prealabil pornirii procesului, a fost pus în întârziere de către

reclamant sau se afla de drept în întârziere. Dispozițiile art. 1.522 alin. (5) din Codul civil rămân aplicabile.

Potrivit art. 1523, al. 2, lit. d) C.civ., debitorul este de drept pus în întârziere dacă nu a fost executată obligația de a plăti o sumă de bani, asumată în exercițiul activității unei întreprinderi.

Aprecierile în drept ale instanței :

Față de achitarea sumelor solicitate de către reclamantă de la pârâtă după sesizarea instanței, se apreciază ca fiind legal a se constata faptul că nu mai subzistă, ulterior acestei plăți, interesul reclamantei de a-și proteja judiciar dreptul propriu, întrucât obligația corelativă a fost îndeplinită de către pârâtă.

Pe cale de consecință, se va respinge ca devenită lipsită de interes acțiunea reclamantei.

În temeiul art. 453-454 C.pr.civ., va fi obligată pârâta la plata cheltuielilor de judecată, deoarece aceasta este de drept pusă în întârziere față de prev. art. 1523, al.2, lit. d C.pr.civ., obligația principală de plată fiind asumată în exercitarea activității profesioniste de mediator.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge ca devenită lipsită de interes acțiunea civilă având ca obiect **cerere cu valoare redusă** formulată de **reclamantul Consiliul de Mediere**, C.U.I. R 21500343, cu sediul în București, Șoes. Nicolae Titulescu, nr. 88 B, sector 1 în contradictoriu cu **pârâta**

Obligă pârâta să plătească reclamantului suma de 50 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept numai de apel în termen de 30 de zile de la comunicare, care se depune, în caz de formulare, la Judecătoria Ineu.

Data în camera de consiliu și pronunțată în ședința publică azi, 14.02.2018.

Președinte,
Debreni Cristian Desideriu

Grefier,
Rus Corina-Maria

Red. D.C.D.
Tehnored.R.C.M
4ex/2 com/12.03.2018
Se comunică:

-reclamantului Consiliul de Mediere, C. cu sediul în București, Șoes. Nicolae Titulescu, nr. 88 B, sector 1

